

12. Ο ΛΥΤΡΩΤΗΣ ΤΟΥ ΙΩΒ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Αυτός τρώντι τας ασθενείας ημών εβάστασε, και τας θλίψεις ημών επεφορτίσθη· ημείς δε νομίσαμεν αυτόν τετραυματισμένον, πεπληγμένον υπό Θεού, και τεταλαιπωρημένον.» Ησαΐας 53/γγ' 4.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ιώβ 19/θ' 25-27, Ιωάν. 1/α' 1-14, Ιώβ 10/ι', 4,5, Λουκ. 2/β' 11, Γαλ. 4/δ' 19, Λουκ. 9/θ' 22, Ησ. 53/γγ' 1-6.

Η ιστορία του Ιώβ κορυφώνεται με την ξαφνική εμφάνιση του Κυρίου στην αρχή του 38^{ου} κεφαλαίου. Ο Θεός φανερώνεται στον Ιώβ μ' έναν θαυμαστό τρόπο που τον κάνει να συναισθανθεί την αμαρτωλή του κατάσταση. Στη συνέχεια, ο Θεός επιπλήττει τους τρεις φίλους του Ιώβ για τα λόγια τους, ενώ ο Ιώβ προσεύχεται για εκείνους. «Και έστρεψεν ο Κύριος την αιχμαλωσίαν του Ιώβ, αφού προσηυχήθη υπέρ των φίλων αυτού· και έδωκεν ο Κύριος εις τον Ιώβ διπλάσια πάντων των όσα είχε πρότερον» (Ιώβ 42/μβ' 10), και ο Ιώβ έζησε μία πλήρη ζωή.

Ωστόσο, υπάρχει κάτι που δεν μας καλύπτει καθώς τελειώνει η ιστορία. Η μάχη μεταξύ του Θεού και του Σατανά στον ουρανό, διεκπεραιώθηκε εδώ στη γη στη ζωή και στη σάρκα του δύστυχου Ιώβ; Δεν είναι δίκαιο, ούτε σωστό, να δέχεται ο Ιώβ τα πυρά αυτής της διαμάχης, και ο Κύριος απλώς να παρακολουθεί από τον ουρανό. Θα πρέπει να υπάρχει κάτι ακόμη.

Και όντως υπάρχει, και το βλέπουμε χρόνια μετά στον Ιησού και στη σταυρική Του θυσία. Στον Ιησού μόνο μπορούμε να βρούμε τις απαντήσεις στα ερωτήματα που προκύπτουν από το βιβλίο του Ιώβ.

Κυριακή 11 Δεκεμβρίου

Ο ΛΥΤΡΩΤΗΣ ΜΟΥ ΖΕΙ

Όταν ο Θεός εμφανίστηκε στον Ιώβ στο 38^ο κεφάλαιο, αποκαλύφθηκε ως ο Δημιουργός που «ήνοιξε ρύακας διά τας ραγδαίας βροχάς, ή δρόμον διά την αστραπήν της βροντής, διά να φέρη βροχήν επί γην ακατοίκητον, εις έρημον, όπου άνθρωπος δεν υπάρχει.» (εδ. 25,26). Ο Κύριός μας ωστόσο δεν είναι μόνο Δημιουργός, αλλά και κάτι ακόμη εξίσου σημαντικό.

Διαβάστε Ιώβ 19/1θ' 25-27. Τι βλέπουμε εδώ για την ελπίδα του Ιώβ όσον αφορά τη σωτηρία;

.....
.....
.....

Μ' αυτά τα γνωστά εδάφια ο Ιώβ δείχνει πως είχε κάποια γνώση για τον Λυτρωτή, και ότι είχε ελπίδα για μετά το θάνατο, και αυτή του την ελπίδα την στήριζε στον Λυτρωτή που θα ερχόταν μία μέρα στη γη. Τα λόγια αυτά του Ιώβ δείχνουν στην πιο σημαντική αλήθεια της Αγίας Γραφής: Ο Θεός είναι ο Λυτρωτής μας. Είναι αλήθεια πως ο Θεός είναι ο Δημιουργός μας, αλλά σ' αυτόν τον αμαρτωλό κόσμο, όπου ως αμαρτωλοί είμαστε καταδικασμένοι να πεθάνουμε για τις αμαρτίες μας, χρειαζόμαστε και έναν Λυτρωτή. Και αυτό ακριβώς είναι ο Θεός μας: Δημιουργός και Λυτρωτής μας (δείτε Ησ. 48/μη' 13-17), και σ' Αυτόν έχουμε την ελπίδα μας για αιώνια ζωή.

Διαβάστε Ιωάν. 1/α' 1-14. Πώς σ' αυτήν την περικοπή συνδέει ο Ιωάννης τον Ιησού ως Δημιουργό και Λυτρωτή μας;

.....
.....
.....

Η νύξη στη Γέν. 1/α' 1 στον Θεό ως Δημιουργό, είναι εμφανής και στο Ιωάν. 1/α' 1. Και επιπλέον τα λόγια, «Ήτο εν τω κόσμω, και ο κόσμος έγενε δι' αυτού... Όσοι δε εδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς έδωκεν εξουσίαν να γείνωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το όνομα αυτού» (Ιωάν. 1/α' 10-12), δείχνουν πως ο Ιησούς είναι Δημιουργός και Λυτρωτής, έννοιες αδιαχώριστες. Ουσιαστικά, επειδή ακριβώς είναι ο Δημιουργός μας, μπορεί να είναι και ο Λυτρωτής μας.

ΣΚΕΨΗ: Εάν είχαμε μόνο Δημιουργό και όχι Λυτρωτή, ποια η ελπίδα μας; Πώς αυτό μας δείχνει πόσο σημαντικό είναι να έχουμε τον Ιησού ως Λυτρωτή μας;

Δευτέρα 12 Δεκεμβρίου

Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Στα πρώτα κεφάλαια του βιβλίου πήραμε μία ιδέα της Μεγάλης Διαμάχης μεταξύ του Χριστού και του Σατανά. Όπως ξέρουμε, αυτή η μάχη ξεκίνησε στον ουρανό αλλά στην πορεία μεταφέρθηκε στη γη (δείτε Αποκ. 12/β' 7-12). Στο βιβλίο του Ιώβ είδαμε το ίδιο μοτίβο: μία διαμάχη που ξεκίνησε στον ουρανό, συνεχίστηκε στη γη. Δυστυχώς για τον Ιώβ η μάχη στη γη επικεντρώθηκε σ' αυτόν.

Διαβάστε Ιώβ 10/ι' 4,5. Ποιο ήταν το παράπονο του Ιώβ; Είχε δίκιο;

.....
.....
.....
.....

Αυτό που είπε ο Ιώβ ήταν: Είσαι ο Θεός, ο Κυρίαρχος του σύμπαντος, ο Δημιουργός. Πώς μπορείς να ξέρεις πώς είναι να είσαι άνθρωπος, να υποφέρεις όπως αυτός;

Πώς τα παρακάτω εδάφια, απαντούν στο ερώτημα του Ιώβ; Λουκ. 2/β' 11, Ιωάν. 1/α' 14, Λουκ. 19/ιθ' 10, Ματθ. 4/δ' 2, Α' Τιμ. 2/β' 5, Εβρ. 4/δ' 15.

.....
.....
.....
.....
.....

Το παράπονο του Ιώβ, ότι ο Θεός δεν μπορεί να καταλάβει την ανθρώπινη θλίψη επειδή δεν είναι άνθρωπος, απαντήθηκε πλήρως με την ενσάρκωση του Ιησού. Αν και ποτέ δεν έχασε τη θεότητα Του, ο Ιησούς ήταν κατά πάντα άνθρωπος και υπέφερε όπως όλοι μας, και όπως ο Ιώβ. Στα Ευαγγέλια διαβάζουμε για τις θλίψεις του Ιησού και όλα όσα υπέφερε. Ο Ιησούς είναι η απάντηση σε όλα τα παράπονα του Ιώβ.

«Η ενσάρκωση του Ιησού δεν ήταν εικονική. Πήρε την ανθρώπινη φύση και έζησε ως άνθρωπος... Δεν ενσαρκώθηκε απλώς αλλά έγινε κατομοίωση της αμαρτωλής σάρκας.» Ε. Χουάιτ, The SDA Bible Commentary, τομ. 5, σ. 1124.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε τι σημαίνει το ότι ο Ιησούς πήρε την ανθρώπινη φύση. Τι σημαίνει αυτό για το πόσο στενά μπορεί να συσχετιστεί μαζί σας στις δοκιμασίες που αντιμετωπίζετε;

Τρίτη 13 Δεκεμβρίου

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τι μας λένε τα παρακάτω εδάφια για τον Ιησού και για το πώς πρέπει να Τον βλέπουμε;

Α' Ιωάν. 2/β' 6.....

Γαλ. 4/δ' 19.....

Αναμφίβολα, ο Ιησούς είναι το πρότυπό μας. Η ζωή και ο χαρακτήρας Του είναι παράδειγμα για όσους Τον ακολουθούν και ζητούν τη χάρη του Θεού. Ο Ιησούς είναι το μόνο τέλειο παράδειγμα που έχουμε όσον αφορά το πώς πρέπει να ζούμε και να συμπεριφερόμαστε σύμφωνα με την κλήση του Θεού.

Όμως ο Ιησούς δεν ήρθε μόνο για να μας αφήσει ένα παράδειγμα. Η αμαρτωλή μας κατάσταση δεν χρειαζόταν απλώς μία βελτίωση του χαρακτήρα, μιας και η μεταμόρφωση και η συμμόρφωσή μας κατά την εικόνα Του δεν ήταν ο μοναδικός σκοπός του έργου Του ως Λυτρωτής. Χρειαζόμασταν κάτι περισσότερο, έναν Αντικαταστάτη. Κάποιον που να πλήρωνε το τίμημα για τις δικές μας αμαρτίες. Δεν ήρθε απλά για να ζήσει μία τέλεια ζωή και να είναι το παράδειγμά μας, αλλά για να πεθάνει τον θάνατο που άρμοζε σε μας, και η τέλεια ζωή Του να θεωρηθεί δική μας.

Τι μας διδάσκουν τα παρακάτω εδάφια για την αναγκαιότητα της θυσίας του Χριστού; Μάρκ. 8/η' 31, Λουκ. 9/θ' 22, Λουκ. 24/κδ' 7, Γαλ. 2/β' 21.

Ο Ιησούς έπρεπε να πεθάνει στη θέση μας επειδή η υπακοή στο νόμο, παρότι είναι βασική στην Χριστιανική ζωή, δεν μπορεί να σώσει τον αμαρτωλό. «Ο νόμος λοιπόν εναντίος των επαγγελιών του Θεού είναι; Μη γένοιτο. Διότι εάν ήθελε δοθή νόμος δυνάμενος να ζωοποιήσει, η δικαιοσύνη ήθελεν είσθαι τώντι εκ του νόμου» (Γαλ. 3/γ' 21). Ο νόμος από μόνος του δεν μπορεί να μας σώσει. Μόνο η τέλεια ζωή του Ιησού μπορούσε να μας σώσει, και έτσι ο Χριστός ήρθε και προσφέρθηκε να γίνει «θυσίαν υπέρ αμαρτιών» (Εβρ. 10/ι' 12).

ΣΚΕΨΗ: Πώς η προσπάθειά σας να τηρήσετε τον νόμο δείχνει την ανάγκη σας για έναν Αντικαταστάτη;

Τετάρτη 14 Δεκεμβρίου

ΟΙ ΘΛΙΨΕΙΣ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Διαβάστε Ησ. 53/γγ' 1-6. Τι διαβάζουμε για τις θλίψεις του Κυρίου μας στο Σταυρό;

.....

Στο Ησ. 53/γγ' 4 διαβάζουμε ότι ο Ιησούς πήρε τις δικές μας θλίψεις και στεναχώριες. Σ' αυτές συμπεριλαμβάνονται και οι θλίψεις του Ιώβ καθώς και όλου του κόσμου. Ο Ιησούς πέθανε για τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων. Έτσι, μόνο υπό το πρίσμα του Σταυρού το βιβλίο του Ιώβ μπορεί να μελετηθεί σωστά. Εδώ, έχουμε τον ίδιο Θεό που αποκαλύφθηκε στον Ιώβ – τον Δημιουργό και Συντηρητή του κόσμου – να υποφέρει περισσότερο από κάθε άνθρωπο, ακόμη και από τον Ιώβ. Τις θλίψεις και τις στεναχώριες που εμείς γνωρίζουμε μεμονωμένα, Εκείνος τις βίωσε στο σύνολό τους, γι' αυτό κανείς δεν μπορεί να μιλήσει στον Χριστό για θλίψη, όταν ο Ίδιος έγινε άνθρωπος και επιφορτίστηκε όλη τη θλίψη που η αμαρτία προκαλεί. Εμείς ξέρουμε μόνο τις δικές μας θλίψεις, ο Ιησούς όμως στο σταυρό τις βίωσε όλες.

Ο Θεός που ρώτησε τον Ιώβ, «Γνωρίζεις τους νόμους του ουρανού; δύνασαι να διατάξεις τας επιρροάς αυτού επί την γην;» (Ιώβ 38/λη' 33) γίνεται ακόμη πιο Θαυμαστός όταν συνειδητοποιήσουμε πως Αυτός που γνωρίζει τους νόμους του ουρανού, ενσαρκώθηκε και πέθανε για να «καταργήση διά του θανάτου τον έχοντα το κράτος του θανάτου, τούτέστι τον διάβολον» (Εβρ. 2/β' 14).

Υπό το φως του Σταυρού, το βιβλίο του Ιώβ γίνεται πιο κατανοητό, επειδή στο Σταυρό δίνονται οι απαντήσεις στα ερωτήματα του βιβλίου. Ακόμη και για το κατά πόσο ήταν δίκαιο ο Θεός να παρακολουθεί άπραγος στον ουρανό τον Ιώβ να υποφέρει στη γη προκειμένου να αντικρουστούν οι κατηγορίες του Σατανά. Όσο κι αν υπέφερε ο Ιώβ ή κάποιος άλλος άνθρωπος, στο Σταυρό ο Κύριός μας υπέφερε οικειοθελώς πολύ περισσότερο, ώστε να μας προσφέρει ελπίδα και υπόσχεση για σωτηρία.

Ο Ιώβ είδε τον Θεό ως Δημιουργό και Λυτρωτή Του. Και εμείς μετά τον Σταυρό Τον βλέπουμε ως Δημιουργό που έγινε και Λυτρωτής μας (Φιλιπ. 2/β' 6-8). Και για να γίνει αυτό έπρεπε να υποφέρει έτσι όπως κανένας άνθρωπος δεν υπέφερε ή θα υποφέρει ποτέ. Έτσι, το μόνο που μπορούμε να κάνουμε μπροστά σ' αυτό είναι να πούμε όπως ο Ιώβ, «διά τούτο βδελύττομαι εμαυτόν, και μετανιώ εν χώματι και σποδῶ» (Ιώβ 42/μβ' 6).

Πέμπτη 15 Δεκεμβρίου

Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΞΕΣΚΕΠΑΖΕΤΑΙ

Διαβάστε Ιωάν. 12/ιβ' 30-32. Τι λέει εδώ ο Ιησούς για τον Σατανά στα πλαίσια του Σταυρού και της Μεγάλης Διαμάχης;

.....

Αφού αναφέρθηκε στην σταυρική θυσία του Ιησού, η Ε. Χουάιτ έγραψε για το αντίκτυπο που είχε στον ουρανό και σε όλο το σύμπαν. «Οι ψευδείς κατηγορίες του Σατανά για το θείο χαρακτήρα και τη θεϊκή ηγεσία παρουσιάσθηκαν κάτω από το πραγματικό τους φως. Είχε κατηγορήσει τον Θεό ότι, απαιτώντας υποταγή και υπακοή από τα πλάσματά Του, επεδίωκε μόνο να εξυψωθεί ο ίδιος. Είχε διακηρύξει ότι ενώ ο Δημιουργός ζητούσε αυταπάρνηση από όλους τους άλλους, ο ίδιος όμως καμία αυταπάρνηση δεν εξασκούσε και σε καμία θυσία δεν υποβάλλονταν. Τώρα αποδείχθηκε ότι για τη σωτηρία της πεσμένης, αμαρτωλής φυλής ο Αρχηγός του σύμπαντος είχε υποστεί τη μεγαλύτερη θυσία που μπορούσε να εμπνεύσει η αγάπη. “Δηλονότι ο Θεός ήτο εν τω Χριστώ, διαλλάσων τον κόσμον προς Εαυτόν.” (Β' Κορ. 5/ε' 19) Αποκαλύφθηκε επίσης ότι ενώ ο Εωσφόρος, με τον ακατανίκητο πόθο του για δόξα και υπεροχή άνοιξε διάπλατα τις πύλες για την είσοδο της αμαρτίας, αντίθετα ο Χριστός, για να επιφέρει την εξόντωση της αμαρτίας, ταπεινώθηκε “γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου”.» Τ.Π.Σ. σ. 599.

Διαβάστε Β' Κορ. 5/ε' 19. Πώς η θυσία του Χριστού συμφιλίωσε τον Θεό με τον άνθρωπο;

.....

Ο κόσμος έπεσε στην αμαρτία, στην αποστασία – αφέθηκε στις μηχανοραφίες του Σατανά, όπως πολύ ξεκάθαρα φαίνεται στο βιβλίο του Ιώβ. Ο Ιησούς, μέσα από την ενσάρκωσή Του, χωρίς να χάσει τη Θεότητά Του, δημιούργησε έναν δυνατό δεσμό μεταξύ ουρανού και γης, και με τον θάνατό Του εγγυήθηκε το τέλος της αμαρτίας και του Σατανά. Στο Σταυρό, ο Ιησούς πλήρωσε το τίμημα για την αμαρτία και συμφιλίωσε τον έκπτωτο κόσμο με τον Θεό. Αν και είμαστε αμαρτωλοί, καταδικασμένοι σε θάνατο, μέσω της πίστης στον Ιησού μπορούμε να έχουμε την υπόσχεση για αιώνια ζωή.

ΣΚΕΨΗ: Όποιες κι αν είναι οι αμαρτίες σας ο Ιησούς πλήρωσε το τίμημά τους στο σταυρό. Πώς αυτή η θαυμαστή αλήθεια μπορεί να αλλάξει τη ζωή σας και να σας δώσει τη θέληση να ζήσετε υπακούοντας σ' Αυτόν;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

«Ο Χριστός συνέχισε, “Τώρα είναι η κρίσις του κόσμου τούτου, τώρα ο άρχων του κόσμου τούτου θέλει εκβληθή έξω, και Εγώ, εάν υψωθώ εκ της γης, θέλω ελκύσει πάντας προς Εμαυτόν. (Τούτο δε έλεγε, δεικνύων με ποίον θάνατον έμελλε να αποθάνη.)” Αυτή είναι η κρίση του κόσμου. Αν γίνω ο εξιλασμός για τις αμαρτίες των ανθρώπων, ο κόσμος θα φωτιστεί. Η εξουσία που ασκεί ο Σατανάς επάνω στους ανθρώπους θα συντριβεί. Η παραμορφωμένη εικόνα του Θεού θα αποκατασταθεί στην ανθρωπότητα και μία οικογένεια αγίων πιστών θα κληρονομήσει τελικά την ουράνια κατοικία. Αυτό είναι το αποτέλεσμα του θανάτου του Χριστού. Ο Σωτήρας παρέμεινε απορροφημένος από τους στοχασμούς Του για τη θριαμβευτική σκηνή που εξελίσσονταν μπροστά Του. Έβλεπε το σταυρό, το σκληρό, αιμωτικό σταυρό, με όλες τις τρομερές επιπλοκές του να αστράφτει από δόξα. Το έργο όμως της ανθρώπινης απολύτρωσης, δεν είναι το μόνο που πραγματοποιείται με την σταύρωση. Είναι επίσης η αγάπη του Θεού που εκδηλώνεται στο σύμπαν. Ο άρχοντας αυτού του κόσμου εκβάλλεται έξω. Οι κατηγορίες που ο Σατανάς πρόβαλλε κατά του Θεού διαψεύδονται. Η μομφή την οποία είχε αποδώσει στον ουρανό εκλείπει για πάντα. Άγγελοι και άνθρωποι έλκονται στο Λυτρωτή.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 598.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Με ποιον άλλον τρόπο η ζωή και ο θάνατος του Ιησού απαντάνε στα ερωτήματα που αφήνει το βιβλίο του Ιώβ;
2. Σκεφτείτε τι μας δείχνει ο Σταυρός για τον χαρακτήρα του Θεού, ιδιαίτερα όταν συνειδητοποιούμε πως Εκείνος που μας δημιούργησε, πέθανε και για μας στο σταυρό. Γιατί αυτό το γεγονός πρέπει να μας δίνει ελπίδα και να μας παρηγορεί, άσχετα από τις δοκιμασίες που αντιμετωπίζουμε; Πώς μπορεί αυτή η θαυμάσια αλήθεια να μας βοηθήσει να εμπιστευτούμε τον Θεό και την καλοσύνη Του; (δείτε Ρωμ. 8/η' 32).
3. Όπως είδαμε, το βιβλίο του Ιώβ μας έδειξε πως η Μεγάλη Διαμάχη είναι ένα υπερκόσμιο γεγονός και ότι η διαμάχη μεταξύ Χριστού και Σατανά επεκτείνεται και πέρα από τη γη. Φανταστείτε πως θα ήταν για τις υπάρξεις του ουρανού που ήξεραν τον Ιησού με την ουράνια δόξα Του, να υποφέρει στο σταυρό. Πώς αυτή η σκέψη μάς βοηθά να εκτιμήσουμε ακόμη περισσότερο όλα όσα μας προσφέρθηκαν μέσω του Ιησού;